

τυπούσα τὸν Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸν βασιλέα ιστάμενον δρυιον. εἶχε δὲ καὶ τὰς λέξεις τοῦ σιγιλλίου ἀρυθρογράφους. †

† Τὸ παρὸν ἰσον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ χρυσοβούλλου ἀντιβαλὼν ὄπεγραφα. †

† Ὁ μητροκολίτης Κρήτης καὶ πανυπέρτιμος Νικόλαος. †

Exemplar chart. Flor. nro 26. Tabula triuenda videtur imperatori Theodoro I. Lascari et anno 1221, sed est suspecta.

LXV. Sine anno, mense martio, ind. IX.

Manuel Exstrochus confirmat monasterio possessionem monasterioli S. Georgii Dynici.

† Επεὶ μετὰ τῶν ἀλλων, δων ἀπεγραφάμενα ἐν τῷ θέματι τῶν Θρ[ακη]-σίων, εἴρομεν καὶ τὴν ἐν τῷ ἐμπορῷ τῶν Φυ[γέλων διακειμένην] σεβασμίαν μονῆν τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τὴν ἐπανομαζόμενην τοῦ Διοσκοῦ, διαφέρουσαν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς Πάτμου, ὡς οἰκειοθελῶς ἐκδοθεῖσαν τῇ αὐτῇ σεβασμίᾳ μονῆ παρὰ τοῦ ἐκ βάθρων αὐτῆν ἀνεγείραντος ἐγχώριου, τοῦ ἐπανομαζόμενου καυρουκλειστοῦ τοῦ Παλανίτου, δις δῆτα καὶ προσαφιέρωτε τῇ τοιαύτῃ μονῇ τὰ γονικόθεν αὐτῷ διαφέροντα, ἥγουν τὸ τε δοπήτιον αὐτοῦ, τοὺς ἀμπελῶνας, τὰ ὄπωροφόρα δένδρη καὶ πᾶσαν ὡς ἐν συνόψει φάν[αι τὴν ἴδιαν] αὐτοῦ ὑπόστασιν, καθώπερ ἀκριβέστερον ἐπέγιωμεν καὶ ἀπὸ τοῦ γεγονότος τῇ τοιαύτῃ μονῇ πρωτοστρατορικοῦ σιγιλλίου, ἐν ᾧ δηλοῦται, διπέρ καὶ ἐπικυρωτικὸς βασιλικὸς προσκυνητὸς δρισμὸς τῇ τοιαύτῃ μονῇ πρόσεστιν, ἐφ' οἵς κέκτηται αὕτη πρόγματα τε καὶ μισθίοις δουλευταῖς, ἀλλὰ δὲ, καὶ σιγιλλίον τοῦ χρηματίσαντος δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, πρωτοπανεβαστούπερτάτου ἐκείνου, καὶ ἡμεῖς κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ παρακομμάτιος εἰς περισσοτέραν ἀσφαλειαν τῶν διαφερόντων τῇ τοιαύτῃ μονῇ, καθὼς ἀνωτέρω δηλοῦται, τὸ παρὸν πρακτικὸν πεισμένον. οἱ μέντοι γε μίσθιοι δουλευταῖς τῆς [μονῆς] ἔχουστην οἵτινας· οἱ παιδεῖς τῆς [Λ]εοντώς, δὲ τὸ Νικόλαος καὶ ὁ Μιχαήλ, οἱ παιδεῖς τοῦ Χαρᾶνδρος εἰκὸς δὲ τε Λέων καὶ ὁ Ιωάννης, καὶ Μιχαήλ ὁ . . . τοῖνυν καὶ ἔσεῖται ἡ τοιαύτη μονῇ ἀδιασείστως καὶ ἀναποσκαστική κατέχουσα πάντα τά, ὡς εἰρηται, προ[σάντα] ταύτη καὶ τοὺς ἡγιείτας μισθίους δουλευταῖς, διατηρουμένη παρὰ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου ἀνωτέρα πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἀγγαρείας, παραγγαρείας καὶ ἄλλης ὀποιασδήποτε εὑρεσίας ὡς ἀκατεύου-

λόπου τοιωτης οδοντης. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν πρακτικὸν γεγονός παρ' ἡμῶν ἐπεδόθη, τῇ τοιωτῃ μονῇ εἰς ἀσφαλεῖαν. μηνὶ μαρτίῳ, ἵνδικτιῶνος 6'.
† δ [δοῦλος] τοῦ αὐθέντου μου τοῦ παραχοιμωμένου
Μανουὴλ ὁ Ἐξώτροχος. †

Archetyp. chart. Flor. nro 77. Tabula videtur esse anni 1221.

LXVI. Sine anno, mense aprili, ind. II.

Imperator confirmat monasterio diuarum navicularum exemptionem a vestigalibus.

† Ἐπει τὸ μέρος τῆς κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον διακειμένης σεβασμίας μονῆς τοῦ ἡγαπημένου Θεολόγου χέκτυπαι διαφόρους δρισμοὺς τοῦ ἀσιδίκου βασιλέως, αὐθέντου καὶ πενθεροῦ τῆς βασιλείας μου, καὶ αὐτῆς δὴ τῆς βασιλείας μου ἐπ' ἔξουσσείς παντελεῖ τὸν δύο πλατυδίων αὐτῆς, εύρισκουσι δὲ εἰ ἐν τοῖς τοιωτοῖς πλατυδίοις ἄγθρωποι τῆς μονῆς ὅγλησεις ἀπὸ τῶν τὰς παραγιαλίους σκάλας χρωτούντων καὶ παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ μέρους τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου πιγκέρητε, δουκὸς τοῦ Θέματος; τῶν Θρακηγίων, κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Καντακουζηνοῦ, καὶ διὰ τούτο ἐδεῖθη τὸ μέρος τῆς τοιωτης μονῆς καὶ ἑτέρου δρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ἐπικυροῦντος μὲν καὶ τοὺς οὓς εἴρηται προσόντας αὐτῇ δρισμούς, διαπελευομένου δὲ καὶ εἰς τὸ ἑτήριον τῆς αὐτῆς ἐπαπολαύειν ἔξουσσείας τὰ ταύτης πλατύδια, ἢ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσασα διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ὁρισμοῦ ἔχειν τὰ τοιωτα πλατύδια τὴν ἥν καὶ πρότερον εἶχον ἔξουσσειαν καὶ μήτε παρὰ τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου, πιγκέρητε κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Καντακουζηνοῦ, μήτε παρ' ἑτέρου χρωτούντος τὸ κομμέρχιον τῆς Ἀναίας ἢ καὶ αὐτὰς τὰς σκάλας τῶν Παλατίων, τῆς Στροβίλου, τῆς Ἐφέσου καὶ τὰς λοιπὰς παραλίους εὑρίσκειν διαστιγμόν τινα ἢ ὅγλησιν, καὶ ἐν καὶ τοῦ Σαμψών κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν, ὡς εἴρηται, προσόντων τῇ τοιωτῃ μονῇ ὁρισμὸν τοῦ τε ἀσιδίκου βασιλέως, αὐθέντου καὶ πενθεροῦ τῆς βασιλείας μου καὶ αὐτῆς τῆς βασιλείας μου. ἐπὶ τούτῳ γάρ ἐγγόνει τῇ διαληρθείσῃ μονῇ τοῦ ἡγαπημένου Θεολόγου τῇ εἰς τὴν Πάτμον καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὁρισμὸς καὶ ἐπεδόθη αὐτῇ δι' ἀσφαλεῖαν, μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἵνδικτιῶνος δευτέρας. †

† Διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου. †

Archetyp. chart. Flor. nro 53 (2). Tabula triuenda redactur imperatori Ioanni Ducae Vatatzae et anno 1229 aut 1244.

LXVII. Sine anno, mense iulio, ind. I.

Incolae insulae Oci testantur monasterium Spodarum esse metochium coenobii Joannis Theologi.

† Δέησις διασημειώματος τῶν ἐποίκων τῆς γῆς Κῶ, Ιερωμένων
στρατευομένων καὶ τὸ κοινὸν τοῦ λαοῦ καὶ δούλων καὶ στλάβων τῆς
κραταιᾶς καὶ ἡγίας βασιλείας αὐτοῦ.

..... † Σίγνον τζαγκράτορος Γεωργίου τοῦ Ματέων. † Σίγνον τζαγκράτορος Νικολάου τοῦ Κρίτη. † Σίγνον τζανκράτορος Γεωργίου τοῦ Λικαρδίτη. † Σίγνον Νικολάου τοῦ Τραλη. † Σίγνον Νικολάου τοῦ Ἀμα † καὶ ἄλλων οὐκ δῆλων.

† Μον[αχὸς] Μαξίμος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Μιχαὴλ δ Δρόσος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Ἱερείας Ἱερεὺς [μαρτυρῶν] ὑπέγραψα. † Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς ὁ Ῥαφομάτης ὑπέγραψα. † Ἰωάννης τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς νήσου Κῶ καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς, νομικὸς καὶ κληρικὸς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Κωνσταντῖνος διάκονος ὁ Ἀνατολίτης καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Ἰωάννης Ἱερεὺς καὶ χρωτοκοπᾶς ὁ Φωτηγὸς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Ἱερεὺς ὁ Μαργαρίτης ὑπέγραψα. † Ἰωάννης Ἱερεὺς ὁ Ἐπιφάνης ὑπέγραψα. † Ἰωάννης Ἱερεὺς ὁ Πραιτοριανὸς ὑπέγραψα. † Γεώργιος Ἱερεὺς ὁ Συριανὸς ὑπέγραψα. † Διάκονος Ζαχαλᾶς ὑπέγραψα. † Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς ὁ Μεγαληνίτης ὑπέγραψα. † Ὁ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς νήσου Νικήτας ὁ Βράμιος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Ὁ μοναχὸς Ἰωαννίκιος καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. † Νικήτας, ἀναγνώστης καὶ νομικὸς τῆς νήσου Καλύμνου, ὁ Βράμιος λελαχὸς ἐπὶ τῷ παρὸν σημειομάρτυρον γράμμα αὐτῆς ὑπέγραψα. †

† Τολμῶντες οἱ δοῦλοι καὶ στλέβοι τῆς χριστιανῆς καὶ ἀγίας βασιλείας σου, δέσποτά μου ἄγιε, οἱ ἀνιψιες τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκειογέρως ποιήσαντες καὶ ὑπογράψαντες, ἀναφέρομεν τὴν χριστιανὴν καὶ ἀγίαν βασιλείαν σου, δέσποτά μου [ἄγιε], περὶ τῆς ὑπερμηνίας τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἀλεού, ὁ μοναχὸς Μαθίδιος, διὰ τὴν μονὴν Σποδῶν τὴν διατειμένην ἐν τῇ μονῇ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτρου, μαρτυροῦμεν τούτῳ ἐπὶ θεοῦ φόρῳ καὶ πάσῃς ἀληθείᾳς ὡς χριστιανοί, ἔμοιογες μεν καὶ λέγομεν, διτὶ ἡ μονὴ τῶν Σποδῶν ἡτον παλαιὸς νόος, ὃν πρότερον παρὰ τῆς κτίσεως τῆς μονῆς τοῦ Ἀλεού . . . καὶ ἡτο μόνη ἐκκλησία, καὶ ἐρθίσαμεν τὴν ἡμέραν τοῦ ἀστέριμου βασιλέως τοῦ Καλοΐωάννου, ὅτι ἐπροεκάθητον εἰς τὴν τοιεύτην μονὴν τῶν Σποδῶν καλόγερος πνευματικὸς λεγόμενος ὁ Μύρων· καὶ μετὰ τὴν θάνατον αὐτοῦ ἡλθεν ὁ Δασκῆλος λεγόμενος δούκας εἰς τὴν χώραν, καὶ ίδων τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι ἡτο εἰς τόπον καλὸν καὶ εἶχε ἀρκετὸν νερὸν πληθικόν, ἐπίσπεν χώτην . . . τού·

τινὸς τοῦ ἐπειρατεῖν τὸν τοιούτον τόπον. ἔκειτο δὲ καὶ ἡ βασιλλὰς αὐτοῦ, ἵνα Κη-
τήσῃ καὶ τὸν τοιούτον τόπον ἀπὸ τὸν βασιλέα τοῦ πατέρου αὐτὸν ἴσχεν του. καὶ
οὐκ ἐφθάσθη ποτῆσαι τοῦτο, ἀλλ᾽ ἐξέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἔξουσίαν, καὶ τῷρον
ἄνθρωπον ὀνόμαστι [. . . .] ΒΙΑΛΙΔΗΝ λεγόμενον, καὶ ἐπαρέδωκεν τὸν τόπον,
ὅπως κρατεῖ αὐτὸν ζικαίου αὐτοῦ καὶ ἔκρατει αὐτὸν. ὡς δὲ ἀπέθανε ὁ Δανεῖλ,
ἥλθεν μοναχὸς λεγόμενος φίλαντελής, καὶ ξένην μὲ τὴν παπαδικὴν αὐτοῦ καὶ
τὴν πνευματικὴν ἔξαγορίαν. μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἥλθεν ἀπὸ τῆς Κύπρου
μοναχὸς μετὰ καὶ ἑτέρους μοναχοὺς δύο, καὶ τῷρον τὸν τόπον μὴ κρατούμενον
παρά τίνος, ἐκάθισαν ἐκεῖ. καὶ ίδων τὸν τόπον καλὸν ἀνέδραμαν εἰς τὸν οἰκου-
μενικὸν πατριάρχην, καὶ Ελαβεν γράμμα καὶ ἐκρατούσαν αὐτό. καὶ πλέον τίκτε
εἰς τὸν τόπον οὐκ ἐσταύσησε εἰ μὴ βούδιον ἔν. καὶ ἐζήσουσαν καὶ μὲ τὸ φυγκὸν τῶν
χριστιανῶν, καὶ θελήσαντες οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ Κύπρειοι ἀπῆγαν μετὰ βουλῆς
τῆς Ἑλλῆς χώρας καὶ ἐπαρέδωκαν αὐτὸ τὴν μονὴν τῆς Μίκημον διανοίσαστον καὶ
βελτίωσαν τὸν ἀκαστῆσαι αὐτό. καὶ ἐλθόντες οἱ Πατριώται εἰς τὸν τόπον, τίκτε
οὐκ τῷραν εἰ μὴ τὴν ἐκκλησίαν καὶ μόνην. τὸ δεσμόν πρᾶγμα ἔχει τὴν σύμμερον
ἥμέραν αὐτῇ οἱ Πατριώται τὸ τήφερασην. καὶ ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν
χριστιανῶν τὴν κατάθεσιν ἐβελτιώθη ὁ τόπος. τὴν δὲ μονὴν τοῦ Ἀλσου ἐφθά-
σαμεν, ὅτι ἐπὶ τὴν ἥμέραν τῆς χυρᾶς Εἰρήνης τῆς δεσποίνης ἡτον ἥγούμενος
μοναχὸς λεγόμενος Γεράσιμος ἐγνώριψε καὶ εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὴν
δέσποιναν καὶ εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην μηδὲν εἶχε δίκαιον εἰς τὸν
τόπον· καὶ γάρ ἐζήτησεν τὸ ἡμίσιο τῆς χώρας καὶ νὰ τοῦ τὸ ἀδόκασιν. καὶ
ἀποθανόντος αὐτοῦ ἐγένετο ἔτερος ἥγούμενος ὁ Μοσχογέρων λεγόμενος, τὸ
κοσμαῖον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐγένετο ἔτερος ἥγούμενος
Γερμανὸς λεγόμενος ὁ Ταρκέτης, καὶ μετὰ τούτον ἐγένετο ἔτερος ἥγού-
μενος ὁ Φασαντῆς. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ἔτερος ἥγούμενος ὁ Ἀτα-
λίας, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ἔτερος ἥγούμενος ὁ κύρις Παῦλος, καὶ
μετὰ τούτον ἐγένετο ἥγούμενος ὁ Καλυβίτης, καὶ μετὰ τοῦτον ἐγένετο ἔτερος
ἥγούμενος Γεράσιμος λεγόμενος, ὁ νῦν ἐπίσκοπος Λέρνης, καὶ μετὰ τοῦτον ἐγέ-
νετο ἔτερος ἥγούμενος ὁ μοναχὸς Νεόρυτος, καὶ μετὰ τοῦτον ἐγένετο ἔτερος
ἥγούμενος ὁ Ἰωσήφ, καὶ μετὰ τούτον ἐγένετο ἔτερος ἥγούμενος ὁ μοναχὸς
Νήφων. τὰ νῦν δὲ ἥλθεν καὶ ὁ μοναχὸς Μεθόδιος. καὶ τῶν τεσσάρων τῆς ἥγούμενων
τὴν πολυχρονίαν οὐκ ἔξειρομεν, νὰ κρατήσαις ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Ἀλσου, [ἀλλὰ]
γνωρίζομεν τὴν τοιούτην μονὴν τῶν Σποτῶν ἐκκλησίαν καὶ μόνην. καὶ οὐκ
ἐκρατεῖτο παρά τίνος, εἰ μὴ ἥτον, ὡς ἀνωθεν ἐδηλώσαμεν. εἰ τοιαύτην μαρτυρία
ἐγεγόνει παρ' ἥμῶν τῶν ἐποίων τῆς Ἑλλῆς χώρας κατενάπτιον τῆς κεφαλῆς

ἡμῶν, κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Βαραγγοκόλου, τοῦ βεστιαρίτου τῆς χριστιανᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Σχολάρι, τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κεράμου, καὶ ἐγεγόνει τὸ παρὸν σημειομάρτυρον ἡμῶν γράμμα, καὶ ἐκεδόθη τοῖς μοναχοῖς τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πλατύου εἰς ἀναδρομὴν καὶ ἐμράνειν τῆς χριστιανᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου, καὶ εἰ τι ἐκ θεοῦ ὀδηγήθη τῇ χριστιανᾷ καὶ ἀγίᾳ βασιλείᾳ σου. καὶ ὡς δούλοις καὶ στλάβοις τῆς χριστιανᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου τολμῶντες ἀγαρέρομεν. †

† Τὸ παρὸν σημειομάρτυρον γράμμα ἐπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. μηνὶ Ἰουλίῳ, ἵνδικτιῶνος α'.

† Τὸ παρὸν σημειομάρτυρον γράμμα ἐπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου νήσου Κῶ Νήφων. † † †

† Ο τοῦ τόπου κεφαλὴ τοῦ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ἀλεξίου ὁ Βαραγγόκουλος. †

Archetyp. chart. Flor. nro 80. Tabula scripta est imperante Theodoro Lascari I. aut II., anno 1213 aut 1258, qui habent ind. I.

LXVIII. 6745—1236, mense septembri, ind. X.

Ioannes Polites et Ioannes Gabras monasterio S. Mariae Nitovae vendunt agros in Arisso.

† Ἰωάννης Ἱερεὺς ὁ Πολίτης καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Κεροῦ οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα. †

Σίγνον	Ἰωάννου
τοῦ	Γαβρᾶ.

† Ἐν δύματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ οἰκοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. κατὰ Ἰωάννης Ἱερεὺς ὁ Πολίτης δῆμα τῷ ἔξαδέλφῳ μου Ἰωάννῃ οἰκειοχείρως ἀκολευτοῦ προτέξας τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐγυπόγραφον καὶ καθαρὸν τὸ διόλου διὰ πρᾶσιν τίθημι, καὶ ποιούμεν καὶ πράττομεν ἔχουσίως, ἀφόβως καὶ ἀδιάστως πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Χιονισμένης καὶ πρὸς σε τὸν τιμιώτατον Ἱερομάναχον καὶ καθηγούμενον κύριν Γαβριὴλ καὶ πρὸς τοὺς ὑπό σε ἀδελφούς, καθὼς θηλωθῆσται. ἐπεὶ χωράφια ἔχομεν ἐκ γονικῆς ἡμῶν κληροδοσίας εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Ἀσισσοῦ, ἵστι δὲ τὰ τοιαῦτα μοδίων ιψ', καὶ τὸν μὲν τεσσάρων ἀποχαρίζομεν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου, τὸν δὲ δώδεκα μοδίων πέκραχα τὰ τοιαῦτα πρὸς τὴν μονὴν εἰς ὑπέρπυρα δύο, καὶ δρεῖλει κατέχειν αὐτὰ εἰς τελείαν

καὶ ἀναφεύρετον διεποτείχν, καὶ εἰ τὸ βαῖλος εἰς αὐτὰ ἡ μονὴ, ἔχει ἐξουσίαν μὴ παρέ τινος ἐμποδίζομένη. εἰ τις βὲ εὑρεθῇ λέγειν τὸ περὶ τούτου ἢ ἀπὸ τῶν ἀστελφῶν τῆμῶν ἢ συναδελφῶν ἢ συμπληρωμάτων, ἡμεῖς αὐτοὶ μέλλομεν ἀποκαύειν τούτουν. εἰ δὲ πολλάκις ἡμεῖς αὐτοὶ δύναμεν ποτὲ μετάμελοι γενώμεθα τῆς παρόντης πράσσων μας, ήνα μὴ εἰσαχωμεθα ἐφ' οἵς ἔχομεν λέγειν, νὰ ἀποκασώμεθα δὲ καὶ τὰς ὁρᾶς τῶν αὐτῶν θεορόσων πατέρων, καὶ ἡ μερὶς ἡμῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα. ἐπὶ τούτα γέγονεν παρ' ἡμῶν ἡ παροῦσα φανερὰ καθαρὰ πρᾶσσις ἐνώπιον τῶν πατογραφάντων μαρτύρων. μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἴνδικτιῶνος ἱ., ἔτους Σφίντ.

† 'Ο νομικὸς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Ἱεροῦ, Κωνσταντίνος ὁ Καραντινός. †

Archetyp. membr. Flor. nro 100.

LXIX. Sine anno, mense augusto, ind. IV.

*Gregorius Phernitziota, censor Paliorum, iussu imperatoris eximil a tribulo
vnius hyperperi fundum monasterii S. Mariae Nivosae illi donatum a familia
Baricalligorum.*

† Καθ' ὅρισμὸν βασιλικὸν προσκυνητὸν ὅρισμὸν (sic) τὴν ἀναγγραφὴν τῶν Παλατίνων ποιησάμενοι εἴρομεν καὶ τὴν μονὴν τοῦ Μονοχυτρᾶ κυροῦ Γεωργίου [τὴν] αὐτῷ λεγομένην τῆς ὑπεράγου Θεοτόκου τῆς Κεχιονισμένης [χατέχουσαν] ὑποστατικὴν στάσιν διακειμένην εἰς προσένεξιν τούτης [βὲ] διαθήκην ἐγγεγραμμένην [παρὰ] τ[ῶν] δύο αὐταδέλφων καὶ Βαρικαλίγων Μεχατλ καὶ Λέοντος καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν] καὶ πατέρων, Μαρίας τῆς Λίμναινας ἤτοι τῆς Παζ[υλ]ηπούλενας, ἤτοις καὶ ἐτέλει εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀναγγραφὴν τῶν] Παλατίνων βούδικοι τέλους ὑπέρπυρον ἐν, καὶ τοῦτο ἐκ πολλῶν χρόνων διατελέμενον εἰς τὸ καὶ δηλούμενον δημόσιον ἔχετεσαμεν αὐτό καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν μακρὰν συνήθειαν τοῦ μαγαλοδιζοτάτου δηλουμένου κυροῦ Γεωργίου τοῦ [Μονοχυτρᾶ, έστις καὶ ἀναδραμάνει εἰς τε προσκύνησιν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ τὴν τοῦ ὑπερπύρου ἐνὸς β[όσιν πρὸς τὴν] αὐτοῦ βασιλείαν ἀναζέρων ἐξέκοψε τοῦτο διὰ θείου αὐτοῦ προσκυνητοῦ ὅρισμοῦ, καὶ τοῦτον ἡμῖν ἀποκομίσας ἐξεκόψαμεν τοῦτο καὶ ἀπεκαταστήσαμεν τὴν δηλουμένην μονὴν ἀλευθέρων πάντη καὶ ἀλλοτεντατική. μηδὲν προσώπῳ ἐπικειμένου τοῦ ὑπερπύρου τὸ βάρος ἐπὶ πάσῃ οἰκίᾳ τὴν δηλουμένην στάσιν τῶν σῶν γεγράμματων, μήτ' αὐτῆς τῆς Παυλοπούλενας, μήτε τῆς Λίμναινας, καὶ ὅπουδην καὶ εἰρεθήσεται ἡ

τουαύη, είτε ἐν τῷ κάμπῳ είτε ἐν τοῖς δρεπανοῖς τόποις, ἔξι τὸ ἀλέκτητον καὶ [ἀμετάτρε]πτον παρὰ παντὸς προσώπου, καὶ μενεῖ εἰς τὸ διηγεκές αὐτοδέσποτος καὶ αὐτεξόσιος, μόνη τῇ μονῇ τῇς θεραπεύου θεοτόκου τῆς Κεγκιονισμ[ένης] ὑποκειμένη. ἐπὶ τούτῳ γάρ ἐγεγένετο [ναι ω!] τὴν παρούσα παραδοτικὴ Ἑγγ[ραφος] καὶ ἐκεδόθη αὐτῇ εἰς] ἀσφαλεῖαν καὶ ἔξουσίαν τοῖς κατὰ καιροὺς ἡγο[υμένοις]. μηγὶ αὐγούστω, ἵνδικτιῶνας δ'. †

† 'Ο δοῦ[λος τοῦ] κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ[θέντου καὶ βασιλέως] Γρηγόριος ὁ Φερνιτζιώτης. †

Archet. exemplar, ut videtur. (Sakk. μόνον τὸ διορα καὶ τὸ ἐπώνυμόν ἔστιν ἴδιογραφον τοῦ ὑπογεγραμμένου, τὰ δὲ λοιπά εἰσι τοῦ γραφέως.) Flor. no 84. Tabula videtur esse anni 1246 (6755), scripta imperante Ioanne Duca Valatso.

LXX. Sine anno, mense aprili et iu[ni]o, ind. VII.

Georgius Zagaromata iussu imperatoris monasterio S. Ioannis Theologi tradit terram in regione Pyrgi.

Initium deest.

..... [εἶχε καὶ τό·] μηνὶ ἀπριλίῳ, ἵνδικτιῶνος ζ'. δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός. κατὰ γούν τὴν περίηφιν τοῦ τοιότου θείου καὶ [βασιλικοῦ] προσωπητοῦ [δρισμοῦ]
..... ἀνθρώπου Κωνσταντίνον τὸν Σταφύλαρον μετὰ τοῦ αὐτοῦ δρισμοῦ καὶ ἡμετέρου πρὸς τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας μείζονας τε καὶ ἄλιττους καὶ τοὺς χώραν τοῦ ἐπονομαζομένου Πύργου, ἐγεγόνει δὲ καὶ ἕτερον ἥμιν Ἱερᾶς, ὡς ἀν ἀπέχῃ τελείως ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ μετοχίου τῆς Πάτμου, ὡς μὴ κεκτημένης αὐτῆς τὴν τυχούσαν μετοχήν, μήτε μὴν ἔχειν ἀδειαν πώποτε τῶν καιρῶν λέγειν τι δύκαιον περὶ τῆς γῆς ταύτης ή ἐξωτερισσαθεῖ ή ἀνταλλάξει, ἀλλὰ ἀπέχειν ἐξ αὐτῆς τέλειον, ὡς ἀν καὶ οἱ προσικοῦντες τῇ χώρᾳ τῶν Παλατίων, ὡς μὴ ἔχοντας καὶ αὐτοὺς τι δίκαιον οὔτε ἀπὸ κληροδοσίας οὔτε ἐξ ἀγορασίας, οὔτε ἀπὸ παραδόσεως ἀπογραφῶν τῶν κατὰ καιροὺς ποιουμένων τὰς βασιλικὰς ἀπογραφάς, ἀλλ' ὡς πάντοτε ἀδούλωτος οὖσα ή γῆ τοῦ Πύργου καὶ ἀπαράδοτος καὶ ἐκ πάντων τὸ ἀλιβύθερον ἔχουσα· καρία γάρ ἦν καὶ δεσπότις ή μονῇ τῆς Πάτμου, ὡς δικαιουμένης ἐκ τῆς Παναχράντου μονῆς ἀνθρώπος οἰκοῦν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Παλα-

τίνων καὶ ἀπὸ τῶν πέριξ, οἱ καὶ τυχῆ ἀποκαταστάσει προέταξαν καὶ στργονεγγράφησαν, ὡς καὶ οὔτοι βιβλαιωθέντες [δι]καιωμάτων καὶ διὰ τοῦ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ χρυσοβεύλλου τοῦ ἀστέρου καὶ τρισμανερότου βασιλέως καὶ . . . οὐ τίμων, χωροῦ Θεοδώρου Κομνηνοῦ τοῦ Λάσκαρη, καὶ διὰ θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ ἐπικυρωτικοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ μήτου τριμονάθου καὶ βασιλέως καὶ ἀποκαταστάσιν τῶν κατὰ καιροὺς ἐκποιουμένην τὰς ἀπογραφὰς τῶν Παλατίων, ἤγουν τοῦ πανσεβάστου ἐκείνου, χωροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κρατεροῦ, τοῦ πρωτοστράτορος χωροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἰστή, τοῦ Φερντζιώτη χωροῦ Γρηγορίου, τοῦ στρατοπεδάρχου καὶ παραβόλου Μαιάνδρου, χωροῦ Θεοφάνου, οἱ καὶ διεβεβαίωσαν τὸ τοιοῦτον μετόχιον καὶ ἔδραζουσιν καὶ ἀκριβῆ ποιοῦνται τὴν ἔρευναν καὶ μὴ ὅλως ἔχειν δρον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πύργου οἱ Παλατιάνοι, ἀλλ' εἶναι τὸν τοιοῦτον δρον τῆς Παναγράντου ἀρχέμενον ἀπὸ τῶν δύο ποταμῶν, τοῦ τε Μαιάνδρου καὶ τοῦ ἐκ τῶν Παλατίων διερχομένου, οἱ καὶ διελθὼν τὸ μέρος τούτων καὶ ἀκριβᾶς περιπατήσας ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πύργου εύρον ἐν αὐτῷ γῆν ἀρώσιμον ἐν τῷ δρεινῷ τόπῳ διακεψιμένην καὶ μόνην. τὴν δὲ ἑτέραν γῆν τὴν ἐν τῷ κάμπῳ διακεψιμένην τὴν πρὸς τὸ νότιον μέρος, τῇ [καὶ] ἀρχεταις ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν Παλατίων, ἐνῷ συμμίγνυνται ἀμφω καὶ τὸ Χαλινίτζην καὶ διενοῦνται μετὰ τοῦ παλαιοῦ Μαιάνδρου· κυκλοῖ γάρ τὴν γῆν τα[ύτην] ιδιο]-περιορίστως. πάντη γοῦν ἐνι ἄνωπος καὶ ἀλμυρῶνται μὴ ἔχων ἐν αὐτῷ γῆν ὥσει μοδίου ἐνὸς οὐ τε νομαδιαία. τι δέ γε ἑτέρα γῆ τῇ πρὸς τὸ βόρειον μέρος ἀρχεται μὲν καὶ αὐτῇ ἀπὸ καὶ ἀχιολουθεῖς τὸν ποταμὸν τὸν παλαιὸν Μαιάνδρον, περιορίζων καὶ οὔτος τὸ βόρειον μέρος καὶ ἀκουμβίζων μέχρι τοῦ δηλουμένου ποταμοῦ Χαλινίτζη, καὶ οὕτως κυκλιστιν ἔσωθεν τὴν δρεινήν γῆν, οἷα καὶ δοῃ ἐστί, καὶ τὴν νομαδι[αίαν οὐ]σαν τοῦ βορείου μέρους [μ]ηκέτι πόριμον εἴναι καὶ τούτην, ἀλλὰ μέρος μέν τι ἔχουσα γῆν ἀρόσιμον πο. χειλο. . . ὡς δρον ἔχον τόνδε τὸν ποταμόν, καὶ τούτον διὰ πολλοῦ κόπου καὶ διέ δρυγυμάτων τῶν χειμεριῶν ὄδατων· ἀπαν γάρ τὸ νότιον καὶ τὸ βόρειον μέρος ἐξ ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος] καλύπτεται ὑπὸ τῶν ὄδατων καὶ ἀβρατος καὶ ἀνήροτος γίνεται. ἐν δὲ τῷ βορείῳ τούτῳ μέρει τοῦ δηλουμένου ποταμοῦ Μαιάνδρου πρόκειται τῇ τοιούτῃ μονῇ ἡ λεγομένη Γαβλέα, παρακλάδιον οὖσα τοῦ παλαιοῦ Μαιάνδρου προστην[ωμένη] τῷ ὄρει τούτῳ, στείρα οὖσα καὶ αὐτῇ, καλυπτομένη καὶ αὐτῇ ὑπὸ τῶν ὄδατων, μέρος δέ τι ἔχουσα νομαδιαίας γῆς καὶ μόνης, τῇ καὶ διὰ θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Φερντζιώτου παρεδόθη τῇ τοιούτῃ

μονῆ τῆς Πάτμου, ως τῆς Παναγυράντου μονῆς ἐν αὐτῇ ἔχουσῃς δόκιμον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ἀκολούθως δὲ καὶ τίμεις τῷ θεῷ [καὶ] προσκυνητῷ χρυσοβούλλῳ, τοῖς θεοῖς καὶ βασιλικοῖς δρισμοῖς . . . τῶν ἀπογραφικῶν παραδόσεων . . . διαγορεύουσιν ἑξακολουθήσαντες] ἐδικαιώσαμεν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς Πάτμου εἰς βασίσασιν] καὶ ἐπιστηριγμὸν [καὶ ἀπο]σύβησιν τῶν πειρωμένων ἀδικεῖν τὸ μέρος τῆς τοιωτῆς μονῆς. μηγὶ ιου , ἵνεικτιῶνδε †

† Ο δοῦλος τοῦ χραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ πρωτοβεστιαρίτης Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Ζαγαρομάτης. †

Subscriptio Zagaramatae manu propria. Archetypum chart. cum bullae plumbæ pendentí ex filo caeruleo et albo, in qua ex una parte est imago S. Georgii stantis, in destra ferentis hastam, in sinistra vero scutum cum hisce literis: Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΥΛΑΞ ΓΕΝΟΥ ΜΟΙ ΣΩ ΣΥΝΟΝΥΜΩ ΜΑΚΑΡ ΓΕΩΡΓΙΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΗ. Flor. nro 97. Tabula videtur esse anni 1249.

LXXI. 6758—1250, mense februario, ind. VIII.

Manuel Palaeologus et uxor et filius eius monasterio S. Mariae Nitossae vendunt agrum.

† Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα. †

Σήργον νοῦς	Θεοφα- τῆς συμβίου μου.	Σήργον τοῦ	Μιχαὴλ νίοῦ μου.
----------------	----------------------------	---------------	---------------------

† Ἐν διόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ νίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος, ὁ ἀνιψιόν τοῦ παρόντος ὄφους οἰκειογένειως προτείχας ἀμα τῇ συμβίῳ μου καὶ τῷ νίῳ μου, οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς ποιήσαντες τὸ παρὸν πρατήριον Ἑγγραφὸν τιμέμεθα καὶ ποιεύμεν, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης η βίᾳ, ἀλλ' οἰκείᾳ ἡμῶν βουλῇ καὶ θελήσει καὶ δεδουμασμένῳ σκοπῷ καὶ χρονιάσι τῆς διασκέψεως, καθὼς δηλωθήσεται, πρὸς σὲ τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Κεχιονισμένης, τὸν ἱερομόναχον κύριν Νικόδημον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὴν ὑπὸ σὲ ἀγίαν μονὴν καὶ πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα· καὶ γάρ τὸ χωράφιον τὸ γονικὸν ἡμῶν τὸ δὲ καὶ διασκέψεων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Μούντηλα, ώσει μοδίων δεκαπέντε, τὸ πλησιαστές ἔχων ἀνατολικὸν μέρος τὸ χωράφιον τοῦ Φοραδάρη, δυστοκὸν δὲ τὴν μαστιλικὴν δύσην. καὶ δὴ κατὰ τὴν σήμερον πιπράσκομεν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν δηλωθῆσαν ὑπὸ σὲ ἀγίαν μονὴν καὶ πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα εἰς βούδιον καματηρὸν

ἀρεστὸν ἔν, εἰς ὑπέρπυρα τρία καὶ μοχθηρὸν ἔν, ὅπερ καὶ η̄ συμβίβασις τούτων ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας τοῦ μοναχοῦ χωροῦ Εὐθυμίου τοῦ Καρδοσάρη ἐγένετο πρὸ γράφων εἶδει τεσσάρων ἔχον αἴρη. καὶ δὴ κατὰ τὴν σήμερον πεπράσκομεν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν ὥστα σὲ ἀγίαν μονὴν τοῦ ἔχειν αὐτὸς εἰς ἑτῆς ἀπαντας καὶ διηγεῖταις χρόνους κατὰ τελείαν καὶ ἀναφαίρετον δεσποτίσιον εἰς τὸ πωλεῖν, χαρίζει, ἀνταλλάσσειν, ἀρμένιν καὶ βελτιεῖν καὶ πάντα πράττειν ἐπ' αὐτό, δισα οἱ θεῖοι νόμοι τοῖς οἰκείοις δεσπόταις εἰς τὰ ἁυτῶν πράττειν διασκελεύονται, παρά τον μὴ καλύψαντο, οὐ παρεμποδίζομενοι, οὐ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν η̄ συναθέλων η̄ δισκατόχων, ἀλλ' οὐτις δὲν καὶ εἴη ὁ λέγων περὶ τούτου, οὐ μετέγνη καὶ ἡμεῖς μέλλομεν δεποταύειν τούτον. εἰ δὲ πολλάκις ἡμεῖς αὐτοὶ διφέ ποτε μετάμελοι γεγόνμεθα τῆς παρούσῃς πράξεως ἡμῶν καὶ εἰς ἀνατροπὴν χωρηθῶμεν η̄ εὑρεσιλογίαν τινὰ προβάλλωμεν προσβοηθοῦσαν ἡμῖν, ένα μὴ εἰσακούωμεθα, ἐφ' οἵς δὲν καὶ λέγωμεν ἔχειν, ἀλλὰ νὰ διποπεμπώμεθα ἀπὸ παντὸς δικαιοτηρίου καὶ νόμου καὶ ἀρχουσι, ἐπισπώμεθα καὶ τὰς ἀράς τῶν ἀγίων τη̄ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πρὸς τὸν δημόσιον ζημιώμεθα ὑπέρπυρα φβ'. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει παρ' ἡμῶν η̄ παρούσα φανερὰ πρᾶτις ἐγώπιον τῶν ὑπογραφάντων μαρτύρων. μηγὶ φεβρουαρίῳ, ἵνδικτιῶνος η̄, ἔτους ,σφνη̄. †

† Κωνσταντίνος ιερεὺς δ Γαβρᾶς καὶ πρωτοκαπᾶς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιλήτου, ὡς τὸ θρόνος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραψα. †

† Μιχαὴλ ιερεὺς δ Πησσότης καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιλήτου ἐπὶ τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον, ὡς τὸ θρόνος δηλοῖ, μαρτυρῶν [ὑπέγραφα] †

† Γεώργιος ιερεὺς δ Ἀρμενόκουλος καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιλήτου καὶ αὐτὸς, ὡς τὸ θρόνος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραψα. †

† Κωνσταντίνος δ Ἀρμενόκουλος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. †

† Μιχαὴλ δ Μεγαλώματης καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. †

† Γεώργιος δ Εὐδαιμονίτης καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα. †

Σήμον	Κωνσταντίνου τοῦ	Σήμον	Ἰωάννου τοῦ	Σήμον	Κωνσταντίνου τοῦ
Μακα-	δρινοῦ.	Τζαγγρ-	ουνά.	Σαμ-	φηνοῦ.
Σήμον	Διο-	Σήμον	Λέοντος τοῦ	Σήμον	Ἰωάννου
νυσίου τῆς Κουτρούβανας.		Μαζ-	ουν.	τοῦ Πι-	νουά.

† Ὁ ὑπομνηματογράφος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιλήτου καὶ νευκόδες τῶν Παλατίων, Νικῆτας ἡ Καραντεύος, τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα. †

Archetyp. membr. Flor. inv. 101.

LXXII. 6766—1258, mense maio, ind. I.

*Patriarcha Arsenius Autorianus confirmat, monasterium Spondarum in insula
Coo esse metochium coenobii S. Ioannis Theologi.*

† Ἀρσένιος, ἐξ ὁσοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης, καὶ σίκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ἐπινετὸς μὲν καὶ ὁ νέων πραγμάτων μεγαλουργός, ὁ πρώταις οἰκοδομημάτων καταβολαῖς ἐγχειρῶν καὶ τέλη ταῖς καταβολαῖς ἀναλόγως πραγματεύμενος, ὅμοιος μὲν πρὸς καλλος, ὅμοιος δὲ πρὸς μάγεθος τὰ ἐγχειρηθέντα ἐνοκεντήσομενος καὶ πανταχόθεν πρὸς ἐν τι τέλος συννεύειν ταῦτα ἐπιτεχνώμενος, τὴν μεθ' ἕδοντῆς τῶν θεωμάτων ἔκπληξιν καὶ τὸν εὐφρόσυνον θειασμὸν, ἐπινετὸς δὲ ἦττον αὐδὲν καὶ ὁ τῆς χρονικῆς ἐπιβουλῆς ἔργον ταῦτα εὑρὼν καὶ ὡς ἐγχωροῦν κατηγόρων καὶ ἀνακτώμενος. ὅποιός τις ἔγνωσται ὅν τῇ ἡμῖν μητριότητι σήμερον καὶ πρὸ πολλοῦ γνωστόμενος, εἰ καὶ μὴ σύτως ὡς νῦν, ὁ τῆς ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ηλάτην περιωνύμου μονῆς τῆς ἐπ' ὄνόματι τοῦ τηγανημένου καὶ Θεολόγου τιμιώτατος καθηγούμενος, ὁ ιερομόναχος Γερμανός· ὅπως δὲ τοιοῦτος ἔγνωσται ὅν τῷ λόγῳ ἥδη λεκέσται καὶ δὴ λέγεται. Ἡ κατὰ τὴν νήσον Κῶ δισκειμένη, σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ τῶν Σπονδῶν ἦν δὲ πολλαῖς ἐπήνθιμει ταῖς χάρισι, ταῖς τε κατὰ τὸν ἔξω καὶ αἱσθητὸν αὐτῆς κόσμον, καὶ ὅσος ἐν κτίσμασι καὶ οἰκοδομαῖς, καὶ ταῖς κατὰ τὸν ἔνδον καὶ ὑπὲρ αἱσθησιν, καὶ ὅσος ἐν ἀρετῇ τὸν ἐνασκευέντων αὐτῇ ποτε μοναχῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτῇ ἔργον ἐγεγόνει τοῦ πάντα μὲν τὰ φανέντα κρύπτουτος χρόνου, πάντα δὲ φύοντος ταῦθηλα, τοιούτου λοιπὸν ἀνθρὸς ἐδεῖτο πρὸς σύστασιν, ὅποιος ὁ εἰρημένος ιερομόναχος Γερμανός· οὗτος καὶ γὰρ ἥθεσι μὲν ἐκπρέπων τὸν εὐγενῆ διαζωγραφοῦσιν ἀνδρα καὶ κόσμον, ἀρετῆς δὲ μετέγων καὶ τῷ κατ' αὐτὴν ἐγχαλλυνόμενος εὐπρεπεῖ καὶ τὸ δῆλον εἰπεῖν, ἔργων τυγγάνων ἐπινετῶν ζηλωτής, ἔργων θεοφύλων ἴραστής, αὐδὲ τὴν εἰρημένην μονὴν τῶν Σπονδῶν ἔργους ἔγνω ἀρετῖναι τῆς κατὰ τὸ ἐγχωροῦν βοτύθειας αὐτοῦ καὶ συνάρτεως. τῷ τοι καὶ πρόσεστι μὲν ἀρτίμες τῇ ἡμῖν μετριότητι, αἴτεσται δὲ τὴν μονὴν ἐπὶ τῇ βελτιώσει δοῦναι ταῦτην καὶ προκοπῆ, τοῦτο μὲν τῆς τῶν οἰκοδομῶν περιποιήσεως ἀντιποιήσειται, τούτο δὲ τῆς τοῦ νοοῦ

εὐφρετείας διοσχερώς φροντίσαις ἐπαγγειλάμενος, μοναγόνος τε ταύτης ἔγκατα-
τάξιοι καὶ πᾶν, εἴ τι περὶ αὐτὴν εἰς ἀληθῆ ζήνεται καταστῆσαι μονῆν, παντοῖοι
πραγματεύεσθαι ὑποχρούμενος. οὐαὶ δὲ μὴ τῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βιοτῆς καὶ τῷ
τῇ περιποιήσεως συνεκμεταλλευθῆ, κρέπιτόν τι καὶ περὶ τούτου καὶ τῆς αὐτοῦ
μεγαλονοίας αἵτινα βουλευτάμενος, εἰς μετόχιον τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ τοῦ Θεολόγου
μονῆς ταχθῆναι αὐτὴν ἐξηγήσαστο, συνεκτίνεσθαι κάνως τὴν ταύτης πραγματεύ-
μανος σύστασιν τῷ τῆς Θεολογικῆς μονῆς ἐδρασμῷ. ή γοῦν μετριότης ἡμῶν
καὶ λόγος ἐγνωκτικὰ τοιούτοις βουλευόμενον, ἄλλως τε δὲ καὶ εἰδυῖα, ὡς πολλάκις
μὲν ἀπόπειρα γέγονα συστῆναι τὴν τοιαύτην μονῆν ἴδιᾳ καὶ καθ' ἔσωτῆν εἰς
τὴν οἰκείαν συντηρουμένην αὐτοδεσπότητα, ή δὲ τὸν ἐκεῖνος τιθεμένων εἰς τὸ δῆ-
θιν τῆγουμενεῖν μοναχῶν ἀβελτηρία καὶ τὸ ἀμελές γενέσθαι τοῦτο σὺ συνεγγύ-
ρησιν, δῆτα μὴ καὶ μᾶλλον τῇ ἀπωλείᾳ συνήργησαν, παρόσσον ὁ μὲν σήμερον,
οὔρον ἄλλος, νῦν αὖτος, ἔπειτ' ἐκεῖνος τὴν τῆγουμενεῖν ταύτης διαδεχόμενος
ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν τὰ τῆς μονῆς ἐλυμαίνοντο, ὡς ἐντεῦθεν κινδυνεύειν αὐτὴν
μὴ τοι γέ τὸ εἶναι μονῆ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς ὀνομαζεσθαι ἀπολέσαι. ταῦτ' οὖν
εἰδυῖα ή μετριότης ἡμῶν οὓς εὑπειθεὶς παρέχει τῷ τὴν μονῆν αἰτουμένῳ, ἀτε
τῶν ὅμολογουμένων ἐκπιτηδείων πρὸς ταῦτα τοῦτον γενώσκουσα. ἔσται οὖν τὸ ἀπὸ^{τούτου}
τούδε ή δηλωθεῖσα τῶν Σπονδῶν μονῆ ὑποκειμένη καὶ προστημένη, τῇ τῆς
Πάτμου πατριαρχικῇ μονῇ καὶ παρὰ τοῦ κατὰ καιρὸν καθηγουμένου τῆς Πάτ-
μου διυθυνομένη πνευματικῶς αὐτῇ τε ή τῶν Σπονδῶν μονῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ
δονοχοὶ καὶ πάντα τὰ ὑπὸ αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ δικαστὴ κατὰ καιρούς ἐπίσκοπος τῆς
νήσου Κῶ ἔξει τινὰ παρείδυσιν ἐν τῇ τοιαύτῃ πατριαρχικῇ μονῇ, οὐδὲ δικαστὴ
πολιτεῖς [Ρόδου διενεργῶν] τὰ κατὰ τὰς ὑπὸ αὐτῶν νήσους πατριαρχικὰ δίκαια,
οὐδὲ δικαστὴ αὐτοῦ ἀποστελλόμενος ἔξαρχος ή ἕτερος τις εἰσελεύεται ἐν αὐτῇ, μόνη
δὲ τῇ πατριαρχικῇ μεγάλειότητι ἐσεῖται ὑποκειμένη, καὶ παρὰ ταύτης ἐπιγινω-
σκομένη ὡς καὶ ή πρωτότυπος τῆς Πάτμου μονῆ. δύον καὶ ὄρτινα μὲν διερο-
μόναχος Γερμανὸς τῆς τοῦ ναοῦ περικαλλείας καὶ τῆς δρειλοιμένης αὐτοῦ καστι-
λίτητος φροντίσει τε καὶ ἐπιμελήσεται, μοναγόνος ἐκεῖνος ἔγκατατάξεται, τὰ ἄλλα
ηγεῖται καλῶς, δρόσα τῇ μὲν μονῇ τὴν σύστασιν καὶ βελτίωσιν, αὐτῷ δὲ τὸν ἐπὶ^{τούτοις}
παράσχυγγη μισθόν, οἱ δὲ κατὰ καιρούς μοναχοὶ τῆς τοῦ Θεολόγου μονῆς
ἔξουσιν ἐπ' ἀνάγκης μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ναοῦ καθηγουμένου αὐτῶν βελτίων
τε καὶ συνιστάν τὴν τοιαύτην μονὴν τοῦ Σπονδῶν· οὕτω γάρ καὶ εἰς μετόχουν
στινοῦσάντων ταύτην καθεῖσαστιν, δρεῖσκουσι δὲ καὶ οἱ τῆς νήσου τῆς Κῶ ἐποικοι
ζητοῦσι τὰ δημόσια ἐν ταύτῃ διενεργῶν καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἐγεργή-
σοντες τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος τῆς ἡμέρας μετριότητος μηδένα

ποτὲ διασείσμὸν ή, τὴν σιανδήτην καὶ ιχθὺν τῷ ἱερομονάρχῳ ἐκαγοργεῖν Γερμανῶ
ἢ τῇ τοῦ Θεολόγου μονῇ γάριν τῆς πατριαρχῆτος μονῆς [τὸν Σπονδῶν], εἰ μὴ
βούλονται τὸν ὑπὸ τῆς ἡμᾶς ματριότητος ἀφορισμὸν ἔσυτοις ἐπισπάσσειν, ἀλλὰ
καὶ εἴ τι που τῶν πάλαι προσέντων αὐτῇ δέσμοις τοὺς εἰρημένους ἐποίκους τῆς Κώ
χειρὶ χρώμενος ἀδίκῳ παραστήσειν αὐτῆς, δέρειται πρὸς αὐτὴν ἀρτίως ἀπολῦσαι
αὐτό, ἵνα δὲ νέος αὐτῆς κατινομᾶς τὴν ἐκ ταύτης συνεργίαν προστηχόντως εὑρί-
σειν. ἐφ' ἄποινι γάρ τούτοις τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν ματριότητος γέγονε
κατὰ μῆνα μαΐου τῆς ἐπιτρεχούσης πρώτης ἐπινεμήσεως τοῦ γενέσεως
ἔτους, ἐν δὲ καὶ τῇ αὐτοχείρᾳ ὑπογραψῆ, τῇ ματριότητος ἡμῶν ὑποστημημένῃ
τὴν συνίθη μολιβδίνην βουλλαν κάτωθεν ἀπεγόρησεν. †

† Ἀρσένιος, ἐλέωθεν θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

Archetyp. membr. Bulla deest. Flor. II. nro 26.

LXXXIII. Sine anno, mense octobri, ind. II.

Imperator monasterio S. Mariae Nivosae confirmat omnes possessiones.

† Ἐρθασε μὲν ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου σεβαστὸς ὁ [Μο]ν[χ]υτρᾶς ἐν
τῇ τοποθεσίᾳ τῶν [Παλα]τίων τῶν κατὰ τὸν Μαιανδρὸν ἀνεγείρει: ἐκ βαῖρων
αὐτῶν ναὸν τῇ θεομήτορι τῇ [οὖ]τῳ πως ἐπιλεγομένῃ Ἑγγαρίᾳ Κεχιονιμένῃ
καὶ εἰς οἰκησιν μοναχῶν ἀποκαταστήσει βελτιώσει τε ὑποστατικὸν πραγμάτων
καὶ αἰντουργίων [καὶ] λοιπὸν κανητῶν καὶ ἀκητῶν, ἀλλὰ δὲ καὶ παρότους
ταῦτη προσεκάρωσε πρὸς ζωὴν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν διὰ γρυποβούλων καὶ δρι-
σμῶν τῶν ἀσεβίμων βασιλέων, τῶν γονέων τῆς βασιλείας μου, ἐπιστηρίξας καὶ
ἐδραστωδόμενος κατέγειτο ἀπόκτητα τὰ κατὰ δι[καιο]ν ἀργού προστηρομένα αὐτῇ
καὶ νέμεσθαι ἀδιασείστως καὶ ἀνενοχλήστως καὶ ἔξω π[άσ]τι; βλέψης, ἐ[πα]πο-
λαύσει τε καὶ τοὺς οὓς ἔχει [παρο]ίκισις πάσης ἔποκουσσίας καὶ ἀνενοχλησίας· καὶ
ὴν μὲν ἡ εἰρημένη μονὴ κατέγειρε καὶ νεμε[μένη] ταῦτα [πάντα] μέγετοι τοῖς
γονέσι ταράχῃσι καὶ ἀδιασείστως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσέντων αὐτῇ, δικαιο-
μάτων. εἰς δέ [γε] πλείσαν ἀσφάλειαν [τούτων ἐ]βεβήθησαν] οἱ ἐκ αὐτῆς μονα-
χοὶ τυχεῖν καὶ ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου. καὶ τοῦ βασιλείᾳ μου τὴν δέρζεν αὐ-
τῶν προστηρομένη διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος κατῆς ὅριαμον πρὸς ἀπεκάρωσιν
καὶ ἐδραίωσιν τῶν προσέντων ταῦτη τῇ [μονῇ] γρυπο[βούλων] καὶ ἔργοισιν [ἀ]-
πολυθέντων] τούτοις, κατέζησεν τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ γέρεσσις α[πά]της τὰς
περιλήψεις τῶν προσέντων [αὐτῇ, δικαιομάτων] ἢ ποντα] τὰ προστηρομένα ταῦτη

κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ὑποστατικά τε καὶ αὐτούργια τοῦ ἀγίου. . . . λεισμάνος, τῆς Κούλοβρας καὶ τὰ λοιπὰ χωράφια τὰ εἰς τὸν Κάμ[πον] διακείμενα, ἃς καὶ προχατεῖχε μέχρι τοῦ νῦν. ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς οὓς ἔχει παροίκους διὰ δρισμῶν καὶ διὰ [πρακτικοῦ, κατέχειν δὲ τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν ταῦτα πάντα ἀδιατείστως, ἀνενοχλήτως καὶ ἀναπο- σπάστως, ἐπαπολαμένην τε καὶ τοὺς παροίκους αὐτῆς πάσης ἔξους[σεις καὶ] δια- τηρεῖσθαι τούτους ἀνεκπεδόστους ἀπὸ πάντων τῶν δημοσιακῶν ζητημάτων καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐπηρειῶν ἀγημάτους καὶ [ἀκατακήγητους, καθὼς καὶ μέχρι τοῦ νῦν διετρέψαντο, διεριζόντων τῶν κατὰ καιροὺς διοικευόντων ἐν [τῇ το]ιαύτῃ χώρᾳ ἀπογραφέων τε καὶ ἐ]ξιστῶν] καὶ τῶν προνοίας ἔχοντων στρατιωτῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτῶν τῶν Παλατινῶν διατηρεῖν τῇ ἐμ]φανεῖᾳ τοῦ παρόντος δρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἀπαντά τὰ ἀνήκοντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀξί- μα καὶ ἀβλαβῆ. [ἐπὶ τούτῳ γ[άρ] ἐγεγένετο τῇ διαληρθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν μὲν αὐτῆς, ἐπικύρωσιν δὲ καὶ ἕδρ[αίσιν] τῶν προ[σόντων αὐτῇ δικαιωμάτων καὶ] δικαίων τῆς βασι[λείας μου] δρισμός. †

† Μηνὶ ὁκτωβρίῳ, ἵνδικτιῶνος β'. †

Archetyp. chart. Sak. nro 113. Tabula videtur esse imperatoris Theodori II. Lascaris et anni 1258 (6767).

LXXIV. Sine anno, mense octobri, ind. II.

Imperator confirmat monasterio S. Ioannis Theologi omnes possessiones.

† Πρόσειτο μὲν τῇ κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον διακειμένῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπ' ἀνέματι ἐνιδρυμένῃ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ ἡγαπημένου τῷ Χριστῷ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου διάσφοροι δρισμοὶ τῶν ἀ[οιδ]ίμων βασιλέων, τῶν γονέων τῆς βασιλείας μου, τοῦ τε πάππου καὶ πατρὸς αὐτῆς, τοῦ [κα]τέχειν τὴν τοιαύ- την [μονὴν καὶ νέμε]σθαι ἀδιασείστως πάντη καὶ ἀταράχως ἀπαντά τὰ προσκυ- μοσμένα ταύτῃ μετόχια καὶ λοι[πὰ κτήματα]τα κινητὰ καὶ ἀκίνητα, τὰ τε ἐν δια- φόροις τόποις καίμενα καὶ [ἐν] ταῖσθε ταῖς νήσοις, τῇ τε Κύρῳ καὶ τῇ Λέρνῳ, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν [Μαλα]νθρώπον Παλατίοις τὰ ἐπιλεγόμενα τοῦ Νύργου, τῆς Κῦ, τὰ τοῦ Περιπάτου καὶ Ἀντιμαχείας, ὡσαύτως τε κατέγ[ειν] καὶ τοὺς προσ- ὄντας ταύτη παροίκους τε καὶ ἔνους καὶ ἀνεπιγνώστους τῷ δημοσίᾳ ἔξι παν- τὸς βάρους, καὶ ἐπαπολαμένην τὴν [εἰρη]μένην μονὴν ἐπὶ πᾶσιν, εἰς κέκτητοι, πάσης ἔξουσιοις καὶ ἀνενοχλησίας, [ώς] καὶ μέχρι μὲν τοῦ νῦν κατεῖχε ταῦτα πάντα καὶ ἐνέμετο ὁ[νε]νογλύ[τως] καὶ ἀγ[αραι]ρέτως, εἰς τε πλείστα ἀσφάλειαν